ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Δελτίο Τύπου των 14 απεργών πείνας για το δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση

“Είμαι μητέρα, όχι τρομοκράτισσα”
Δήλωση της Σαμίρα, μιας εκ των δεκατεσσάρων απεργών πείνας στην πλατεία Συντάγματος.

Γιατί οι κυβερνήσεις παίζουν παιχνίδια στις πλάτες μας; Περιμένουμε πάνω από 18 μήνες την επανένωσή μας με τους/τις αγαπημένες μας στη Γερμανία. Παρόλο που οι αιτήσεις μας για οικογενειακή επανένωση έχουν εγκριθεί από την Ελλάδα και τη Γερμανία πριν από περισσότερους από έξι μήνες, παραμένουμε εδώ, μακριά από τις οικογένειές μας. Εδώ και μήνες υψώνουμε τη φωνή μας απέναντι σε αυτήν την απάνθρωπη μεταχείριση, αλλά μας αγνοούν. Εμάς και άλλους 4500 πρόσφυγες: μητέρες, πατεράδες, παιδιά.

Είμαστε απεργοί πείνας στην όγδοη μέρα, εφτά γυναίκες και εφτά άντρες.. Σήμερα διαδηλώσαμε για μια ακόμη φορά μπροστά στη γερμανική πρεσβεία, μαζί 300 ακόμη ανθρώπους που περιμένουν να βρεθούν κοντά στις οικογένειές τους.

Έβρεχε, είχαμε μαζί μας τα παιδιά μας. Ήρθαμε με τις μισές μας οικογένειες. Οι άλλες μισές βρίσκονται στη Γερμανία. Ήρθαμε ειρηνικά και με φιλική διάθεση για να συζητήσουμε για τα προβλήματα μας. Θέλαμε μια επιτροπή τριών απεργών πείνας να συναντηθεί με τους αρμόδιους της γερμανικής πρεσβείας, εκπροσωπώντας τον αγώνα όλων των χωρισμένων προσφυγικών οικογενειών. Εγώ εκπροσωπώντας τις γυναίκες, και δύο άντρες εκπροσωπώντας τους άντρες.

Η γερμανική πρεσβεία δεν μας υποδέχτηκε. Μας ανακοινώθηκε ότι μόνο τρεις άντρες μπορούν να εισέλθουν και να πάρουν μέρος στη συνάντηση. Στην ουσία μας είπαν “δεν σας θέλουμε”. Είπαν “δεν θέλουμε γυναίκες”.

Είχαμε ακούσει στις χώρες μας ότι η Ευρώπη σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όμως σήμερα δεν είδαμε κανένα σεβασμό στα δικαιώματα των γυναικών, κανένα σεβασμό στα

ανθρώπινα δικαιώματα.

Επειδή σεβόμαστε ο ένας τον άλλον, επειδή έχουμε αξιοπρέπεια, γιατί σεβόμαστε τόσο τους άντρες όσο και τις γυναίκες, δεν δεχτήκαμε τον εκβιασμό.

Γιατί η γερμανική κυβέρνηση μας υποτιμά; Τόσες γυναίκες με παιδιά περιμένουν στην Ελλάδα εδώ και ενάμιση χρόνο. Απαιτούμε μια συγγνώμη από τη γερμανική πρεσβεία. Απαιτούμε όχι μόνο να σέβεται τα δικαιώματά μας, αλλά να εφαρμόσει το νόμο για την οικογενειακή επανένωση. Απαιτούμε επίσης από τη Γερμανία και από όλη την Ευρώπη να σέβεται τα δικαιώματα των γυναικών.

Δεν ισχύουν για τη γερμανική πλευρά τα ανθρώπινα δικαιώματα; Ζητήσαμε κάτι απλό. Να κάτσουμε σε ένα τραπέζι και να συζητήσουμε. Δεν μου το επέτρεψαν γιατί είμαι γυναίκα.

Ο σύζυγός μου είναι στη Γερμανία. Έχει πολιτικό άσυλο. Γιατί δεν αφήνουν εμένα και τις κόρες μου να πάμε εκεί;

Όταν επιστρέψαμε στους υπόλοιπους/ες απεργούς πείνας και τους αναφέραμε ότι η γερμανική πρεσβεία δεν μου επέτρεψε να μπω επειδή είμαι γυναίκα, έμειναν άφωνοι.. Δεν λυπάμαι μόνο εγώ, λυπούνται όλες οι γυναίκες και οι μητέρες.

Οι οικογένειές μας έχουν χωριστεί πολλά χρόνια. Εδώ και πολλούς μήνες οι αιτήσεις μας έχουν εγκριθεί, αλλά εξακολουθούν να μας συμπεριφέρονται σαν να ήμαστε ζώα. Μας θεωρούν ανθρώπους ή ζώα; Είμαι μητέρα, όχι τρομοκράτισσα”

Το σημερινό γεγονός δείχνει πως μας αντιμετωπίζουν και πώς σκέφτονται για εμάς. Εάν μας σέβονταν ως ανθρώπους, αν μπορούσαν να καταλάβουν τί σημαίνει να ζεις μακριά από την οικογένειά σου, αν μπορούσαν να καταλάβουν τί σημαίνει να διακινδυνεύεις τη ζωή σου, το λιγότερο που θα έκαναν είναι να μας συναντήσουν όλους.

Οι γυναίκες είμαστε τμήμα της απεργίας πείνας, είμαστε τμήμα αυτού του κόσμου. Στεκόμαστε ενωμένες χέρι-χέρι. Δεν θα εγκαταλείψουμε τις γυναίκες απεργούς πείνας, και καμία γυναίκα που αδικείται.

Αθήνα, Πλατεία Συντάγματος, Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2017